

Stručni osvrt na odjevnu komponentu nastupa dječjih grupa folklornog ansambla „Sesvetska sela“ održanog 06. svibnja 2017.

Koncert je održan u dvorani Narodnog sveučilišta Sesvete, koja je bila malo više od pola ispunjena. Gđa Tkalčec, predsjednica ansambla, u uvodnom govoru objasnila je kako je to zbog toga što veteranska skupina također ima Smotru u KD Lisinski. Kao i lani konstatirat ću da je šteta da toliki trud ne bude viđen od većeg broja publike.

Ove godine program je bio koncipiran kao standardni folklorni program od devet brojeva, šest plesnih, jedan vokalni te dva tamburaška intermezza.

Koncert je počeo vokalnim brojem „Kukuvačica lado“, u kojem su sudjelovali svi izvođači te nam pokazali brojnost i snagu ovog dječjeg folklornog ansambla. Prve točke programa trebale bi biti zaista besprijekorno odjevene zbog neograničenog vremena dostupnog za pripremu. Na prvi pogled činilo mi se da je u ovoj točki to bilo dosta dobro realizirano, iako su se mogle uočiti različite duljine „puhačica“ djevojčica koje su stajale odmah uz djecu koja su klečala na podu dakle u prvom redu.

Uslijedili su pjesme i plesovi Bilogore koje nam je izvela kombinirana dječja skupina, nedovoljno usklađenih donjih rubova pogotovo ako govorimo o mlađem dijelu te skupine. Djevojke su bile uredno i pravilno počešljane, dječake frizure su također bile primjerene, ono što kod dječaka nije bilo primjereno su duljine košulja koje nisu bile međusobno usklađene a dvije, kod viših plesača su bile zaista predugačke. Kod djevojaka je bilo malih problema s usklađivanjem duljina donjih rubova no više od toga je bilo primjetno da neki prsluci nisu bili bilogorski.

“Ide vlak teretnjak” naziv je pjesama i plesova Slavonije koju nam je izvela najmlađa plesna skupina uz pratnju uredno obučenog tamburaškog orkestrara. Dječaci su bili u crno bijelim kombinacijama, a djevojčica u bijeloj nošnji bez prsluka. Djeca su bila obučena u haljinice prilično usklađenih duljina te izvrsno počešljana, no nažalost prikazane frizure ne odgovaraju prikazanom podneblju. Preporučam idući puta obratiti pažnju na to da je i oglavlje (u ovom slučaju frizura) dio nošnje, koji svakako treba biti usklađen kao i svi ostali dijelovi. Vežano za odijevanje dječaka sugerirala bi izostavljanje prsluka, budući da su djeca bila bosa, no prikazano nije pogrešno iako prsluk nije imao nikakva regionalna obilježja pa se može koristiti u prikazima svih krajeva gdje su se nosili crni prsluci.

Uredno odjeveni tamburaši, primjerenih frizura te u nošnjama u skladu sa svojim proporcijama izveli su nam intermezzo “U gajdaša gajde ječe”, nije bila navedena regija iz koje je materijal, pa preporučam da to uvrstite u program jednako kao što je učinjeno za plesne točke.

Nakon tamburaša uslijedio je prikaz jurjevskih običaja iz Zagorja, djevojke su bile uredno odjevene iako su bile primjetne razlike u duljinama donjih rubova no takvi su slučajevi bili u manjini. Nakit je bio malo preobilan za to podneblje, naime manji broj niski crvenih zrnaca bio bi primjereniji s obzirom da se radilo o siromašnome kraju. Pogotovo je bitno naglasiti razliku u količini nakita kod djevojaka i djevojčica. Dječaci su ponovo imali problem duljina košulja, pa su na trenutke izgledali kao da imaju suknjice.

Koreografiju "Srećali smo ježa" izvela nam je kombinirana dječja skupina. Mlađe djevojčice bile su odjevene u bijele haljinice neusklađenih donjih rubova, iako su starije bile uspješnije odjevene i kod njih su bila primjetna odstupanja u duljinama donjih rubova pa tako i kod usklađenosti duljina sukanja i pregača. Kod mlađih djevojčica predložila bi uporabu dokoljenki i kao i uklanjanje privatnog nakita za nastup.

Uslijedila je prva praizvedba ove večeri pod nazivom "Tko je moje guske krao" u izvedbi najmlađe dječje skupine. Djevojčice su bile usklađenih duljina haljinica no frizure pojedinih djevojčica djelovale neuredno pa preporučam malo više fiksirati frizuru kako bi bila dugotrajnija. Jedan je dječak imao predugačke hlače pa smo strepili hoće li pasti tijekom plesanja. Kao i u prethodnome prikazu preporučila bi izostaviti prsluk kod dječaka, iako prikazano nije bilo pogrešno.

„Podravski venčec“ bio je drugi tamburaški intermezzo ove večeri, koji su nam dočarali dobro raspoloženi i uredno odjeveni svirači.

Druga praizvedba ove večeri bila je ujedno i završna točka koncerta, pjesme i plesovi Podravine pod nazivom „Postojale cure oko kola“. Izvela ju je najstarija skupina. Djevojke su imale tri različite duljine donjih rubova što je bilo vrlo primjetno u plesu „Postajale babe oko kola“, dakle bez obzira na visinu izvođača potrebno je uskladiti donje rubove ruha. Pojedini dječaci su imali vidno predugačke košulje.

Koncert je što se tiče odjevne komponente bio uspješniji nego lanjski. Vidljiv je napredak u usklađivanju donjih rubova iako ne u svim skupinama u jednakoj mjeri. Djeca su bila odjevena u skladu s područjem koje prezentiraju, no u jednom prikazu frizure nisu bile vjerodostojne pa tu vidim mogućnost za poboljšanje. Kod najstarije skupine primijetila sam veći stupanj urednosti nego lani i žao mi je što se jednaka količina pažnje nije posvetila i dječacima odnosno njihovim košuljama. Proces koji dovodi do podizanja kolektivne svijesti o važnosti scenskog odijevanja, o kojem sam govorila lani očito je započeo i moram priznati da mi je drago. Kod srednje skupine je bilo definitivno najviše neusklađenosti u duljinama donjih rubova pa upravo tu vidim najviše prostora za edukaciju i poboljšanje. Kod najmlađe skupine vidljiv je pomak u urednosti frizura, samo bi još trebalo malo više pažnje obratiti na duljine iako su i sada bile na zavidnoj razini. Većina spomenutih propusta može se popraviti sastavljanjem uputa za roditelje, pokaznim odijevanjem te probama u nošnjama, kako bi i djeca i roditelji, odnosno oni koji pomažu u odijevanju, dobili potrebnu edukaciju te se osjećali sigurnije i opuštenije.

Prošle i godinu prije sam se osvrnula na programski koncept prema odabiru zona pa nema potrebe da se ponavljam. Drago mi je da sam vidjela čak dvije praizvedbe ali opet iz zona koje su ionako vrlo zastupljene na vašem programu a to su alpska i panonska. Preporučam uvođenje plesova iz novih područja. Nadam se da nećete biti plašljivi te se odvažiti te istražiti i postaviti nešto iz dinarske ili jadranske zone, možda čak do sada neviđeno na sceni. Sretno!!

Katarina Horvatović,

diplomirani ekonomist, magistra pedagogije, etnologije i kulturne antropologije